

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 31 май, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и девети май хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В. *** и в присъствието на прокурора С.***, като разглежда докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 160 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН .

Касационната жалба е подадена от пълномощник на Началника на РДНСК ЮЗР против решението на РС Радомир, постановено по нах дело № 595/12 г., с което е отменено НП № Пк – 27 – ЮЗР – 60/29.IX.2012 г. Наказателното постановление е било издадена срещу В.С.Б.,***, затова, че е издала неправомерно удостоверение по § 16, ал. 1 от ЗУТ, което според АНО е нарушение по чл. 232, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. С издаденото НП на въззивника била наложена глоба в размер на 1000 лева. В касационната жалба са развити оплаквания за наличие на касационното основание по чл. 209, т. 3 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение на РС и да се постанови ново, по същество, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че решението на РС следва да се остави в сила.

Участващият прокурор от окр. прокуратура Перник предлага да се остави в сила обжалваното съдебно решение.

Касационен състав на Административен съд Перник, след като обсъди доводите на страните във връзка със събраните доказателства, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районен съд е изложил подробни мотиви, от които се установява безспорно установената фактическа страна на процесния случай. За това, че има извършено нарушение не се спори и в настоящото производство.

Спорен е въпроса, дали правилно, районен съд е приел, че проявеното от служители на АНО бездействие е довело до отпадане административно наказателната отговорност, която е следвало да понесе ответника.

По смисъла на ЗАНН, откриване на нарушителя означава установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на юридическото лице - автор на действието/бездействието, осъществяващо състав на административно нарушение, а не като фактическото му намиране или осъществяването на контакт между него и актосъставителя или административно-наказващия орган. Неспазването на указаните срокове за инициране на производството по

налагане на административно наказание е винаги съществено процесуално нарушение, доколкото се явява абсолютна пречка за развитието на административно-наказателно производство и води до отмяна на постановления в едно такова производство акт. Неправилното посочване на датата на извършване на нарушението винаги съставлява особено съществено нарушение на административно-производствените правила относно издаването на наказателните постановления и водещо до тяхната отмяна на самостоятелно основание. Посочената и тълкувана от РС правна норма - чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН е категорична, че не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Нормата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН поставя определянето на тримесечния срок за съставяне на АУАН, в зависимост от момента, в който нарушителя е открит. С откриване на нарушителя от който и да е контролен орган възниква административно-наказателното правоотношение. И в този случай тримесечният срок тече от деня, в който за първи път е открит нарушителят от единия от паралелно действащите контролни органи. Нарушението и нарушителят са открити, а това е основание за съставяне на акта. Несъставянето на такъв в срока по чл. 34, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, което може да се получи от бездействието на контролен орган, ще доведе до отпадане отговорността на нарушителя. Недопустимо е след изтичане на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1, пр. 2 ЗАНН, задължения по закон контролен орган, при открито вече нарушение, да съставя акт, който да има последица създаване на административно-наказателно правоотношение за нарушението, открито от надлежните контролни органи.

Възможността за АНО да наложи административно наказание, за да избегне отрицателен за административно наказателното производство ефект от тази дисциплинираща разпоредба на чл. 34 от ЗАНН е определена алтернативно. В конкретната хипотеза производството е било образувано с надлежен акт - акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен за това орган, но след изтичане на предвидените в закона срокове, преклудиращи възможността на административно-наказващия орган законосъобразно да ангажира административно-наказателната отговорност на нарушителя за извършеното от него административно нарушение.

От друга страна, наличието на предпоставки за съставянето на акт за констатиране на административно нарушение в 3-тримесечния срок, при установен нарушител, изключва приложението на 1-годишния срок, относим към друга възможност, предоставена на контролните органи.

Отчетените в решението на РС правни изводи за приложимостта на краткия преклудиращ, образуването и развитието на административно наказателното производство, са правилни и се споделят изцяло от касационен състав.

Това е довело до постановяване на правилен съдебен акт, който не подлежи на отмяна, на някое от касационните основания по приложимия АПК.

Районен съд - Радомир е постановил валидно, допустимо и правилно решение, постановено при правилно приложение на процесуалния закон,

преценявайки всички събрани в хода на производството доказателства, без да игнорира или анализира превратно което и да е от тях.

По изложените съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 61, постановено по н.а.х. дело № 595/12 по опис на РС Радомир.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1./п/

2./п/